

al ven a molt més del preu que deuia l'concertat, al l' marrant per cada metre de roba, si pot, un pan, si la degut no li paga al altre la fabricació, cap d'ells per això s'figura feliç en res a la mort.

L'ouurer que dinars deixa a aquell que s'ha espantat i un dinars per cent i cobra, no per les seves necessitats.

Tal volta hi haureu qui creu que es inhumà el jugar, i ho es, quan aquells que jugan són tan sols quatre celats. Mes si la que jugan són homes de la bona societat, que en lloch d'ouurer a la taverna jugan en un lloch com cal, si són jugadors de bona, com tanta i tanta que n'hi ha, a jugar a això que n' diuen Loteria Nacional, no es inhumà ni menys aiahoras lo jugar.

La prostitució ampujan alguns que es molt inhumà, mes quan se la reglamenten fins dels governs més morals, y paga la seva cotisa, de contribució industrial, per més que alguns ho suposin de agur que no ho es pas.

Lo que roba quatre quartos o un lloguer per que té fem, pot que les lles lo castiga, per l'alta de ser inhumà. Mes aquell que fent chachafits, o cosa irregular, logre autuenteu sa fortuna, cas que n' hagi tingut may, aquell que sent constrenyida de tanica o altres ramos, donant a tota gu per lleure fa un fortunat colossal, pot gaudir lliure en tota cabretería a tota de ferch, y sea li diu la justicia, per l'alta de ser inhumà.

Los capellans que entre les homes predican la caritat, i a aquell que com ella no pensa veu d'alta estuella, que no s'aban la pobresa y veu d'alta caritat, y en las majordomas fan cosas que val més callarlas, son modelos de moral, y l'home que d'ells murmuri hauria de ser cremen.

Los rics que n' fan a la glaria lo menys d'un campaner, que no solliciten las filias y no excoiman lo pa, los rics, que sempre que poden, meo no m' vull embolicar, que es cosa molt reflexiva lo parlar de la moral.

Fem, doncha, pau, y un altre volta, jeh Feli dels meus pecats! si vols que t' troguin de dultes sobre algun punt de moral, no m' vingues a mi ab preguntas perquè no t' responda pas: adreçala a un capellanch, o sino al metex Fiscal.

Lo rector de Vallmoll continua fent de las sevas y convertit en un sultan de Turquia dintre l' serralló d' aquell poble.

Ara ha conquistat la Jone del Sastre, desarrollant tant la pietat, que ja cap favor li regateja, deixant lo cap de son marit fet una llàstima. En Josepet al fi Josepet esta desaperat, y mentres no sapiga manejar la vara de freixa no logratrà que minvin las cristianas disposicions de la seva castella.

Aquest Tenorio ensonnat de Vallmoll prou diu que n' ris de tot lo que li puga dir La Tramontana, mes lo li asseguro que tindrà grasia a gratar de la picó que li farán los drapets que estan disposats a treureli al soi.

Si gavres Ajuntaments ho pelessin com lo de Granollers, ja deu caldo gran dels capellans!

Succehia en aquesta població, com a cast totos les d' Espanya, que a cada festa grossa del catolicisme se destinava una bona cantitat a sermons, obis, cera y música celestial, que posava la panxa de paquans als reverents.

Mes vétequi que l' Ajuntament de Granollers

disposà que per Nadal, uns cent duros que s' donavan a la parroquia per las funciones religiozas, se repartiran entre las familias més necessitadas de la població, com això s' ha fet.

No n' hi ha d' això per tirar lo honor al feliç, piadosament raciocinant:

Un grupet de joves de Carme que no tenen res de la cresta de baix, volgueren anar a sentir la missa del Gall, però divertiren.

Lo que dich dels espectacles catòlics que aviat deixaran enderrera las glorias d' Anderius.

No obstant, lo no trobo be que ni per breutas s' vagi a las iglesias. Ex lloch ahont sovint s' hi pren mal, y ademés los liberals deuen apartarse mes del tut de llans que las ovelles del liop. Tal es ma opinió.

S' estavan uns quants joves fent broma la nit de Nadal a la plassa de las Neus de Vilanova y Geltrú, quan sentiren la campaneta del combragar.

Més per compliment que per devoció se tregueren la gorra tota e inclinaren los genolls a terra.

Passà Son Amo, y tan bon punt hague passat tornaren a la broma.

Llavors lo conductor de las consignadas formax se girà, y ab veu de trompeta esquarterada, digué als joves:

—Fassin lo favor d' arrodillarse.

A lo que respongué un del grup:

—Passi la seva via, que nosaltres ja havem complert nostre deber.

Se n' anà referunt lo capellà ab son Deu a las mans, y al tornar de fer las sevas levasnax acompañat d' un municipal, tornà a dirigitse a aquells joves, dihentlos:

—Son vosos los que estavan aquí quan havem passat! Donchs fassin lo favor de seguir, que han faltat a la ley, y ara l'ho farém saber.

Com això no ho deya l' municipal, sino l' capellà, los de la broma s' ha excitaren com qui sent ploure, y l' reverent continuà cantant Rambla avall ab lo pot de la condura a las mans y sens lograr que haguessin fet cas de sas paraulas.

Pero per què son tan buscachons aquesta gent sempre que s'òs poden afeerrar?

No comprenen que l' dia que això dongui la contraria senten ab trebarse entre cap y coll ab totes las conseqüencias de sa intolerent conducta!

Lo doctor Grau ha tingut bona estrena.

Lo ten bisbe d' Astorga, se n' va de aquí carregat de tota mena de regalos y records, y Deu carregat d' ell, —perquè no devrem pas suposar que l' fet hagi succehit sense voler de Deu, —li fixa forch al palau hisbal y l' obliga a saltar del Dit qui sub cím.

Al Gorgeo Catalan li diuhren que l' bisbe den la vida a un verdader miracle.

En no se per que li ha qui fessí miracles contra la Providencia, per que l' fet es que dit bisbe s' ha salvat ben be contra l' voler de Deu, quina intenció no pot pas haver aviat més manifeste.

Lo de romirlo com un Sant Llorenç.

Encara no s' desverganyaran després de son. Un vchde Manresa la una pila de castells en l' avre y se n' ve ple d' il·lusions a passar Nadal a Barcelona.

Una vergada aquí li agate la devia de anar a missa del gall a la Mercè y s' hi queda, es a dir, s' hi mori.

Y encara hi haureu qui negui que las iglesias son un perill per l' ànima y pel cos.

Per que varia, a tot ug, m' cab pas cap duper; si aquell pubre manrésa no hagués anat a la Mercè encara vivria.

En varios punts de Catalunya hi ha hagut rahons y altavocs de cal temple en la diversió catòlica apostòlica y romana coneguda per la missa del Gall.

Es lo que ja havem dit:

En un tal función religioza no s' hi pren a gualansa, la devoció dels catòlics, ni d' anar a l' trompeta.

vil d' aquella provincia, suplicant que s' autorisai als rectors l' us de tota mena d' armas, para defensarse en sas parroquias.

Es que es molt las abnques belicas de nostre cleró!

Per què dimontri s' deuen necessitar las armas para defensar la religió!

Voldran això fer combragar a trobucassos!

QUANTA LLANVA

Explican que dos saldos, duent una tramontana del collonà a la ciutat de Sagunt, un d'ells, un dels saldos, observant que el collonà de què se tractava, que l' collonà de què se tractava, perquè l' collonà de què se tractava, que l' collonà de què se tractava.

AMORIAS

TRINCA-CIENCIA

Res novells

Combinar aquestes lletres de manera que dongin lo nom d' un carrer de Barcelona.

Parey Mir

XARADA

A dos de vos de l'alt, hi havia un ho dos tres prima que fevrense lo Quines ab promissio d' anar.

CONTESA

—Almorós avia, Maria, —A de un sol per Barcelona, —Tu ho est, —Ab la Ramona y ab la que sortien de li.

GEROGLIFICH

Nova

Mission Pau, Missa, Mission Pau, Mission Pau.

C

D. 2

J. Miquel

SOLUCIONS

A LAS CARRERS DEL VORRE PARAY

XARADA: — Poma del Lladó, Miquel — Y. Sag. Vapor, Pot. R.

TRINCA-CIENCIA: — Viciola.

XARADA: — Gaudí de.

GEROGLIFICH: — Dit y un tres.

Terçeta LA ACADEMIA, fundit de la Universitat de Barcelona.

LA TRAMONTANA

PROVISIONALMENTE XARADA

ILUSTRAT AB CARICATURAS

Subscripció: 1 peseta trimestre, pago adelantat

Al que se suscriba per un any, se li regalarà un exemplar del llibre Estudios filosofico-sociales, original de J. Llabas.

Als suscriptors que exigan en descubert y no adriantín a lo menys la primer trimestre del any 1887, no se li servirà més que l' número vivent.

Número solt, CINCO cèntims

LA REVOLUCIÓ

Se ven a tota part en los kioscos de la Rambla y en casa de los correspondientes de LA TRAMONTANA.

CONTRIBUYENTES

Los que ho semblan.

Los que ho son.

1418
099.02